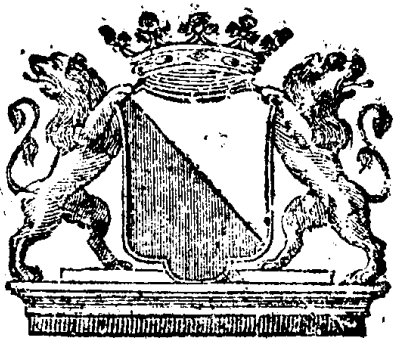

UTRECHTSCHÉ COURANT.

Woensdag

den 29. Junij.

D E N E M A R K E N.

KOPENHAGEN den 18. Junij. In onze nieuwe Staats-Courant word het volgende gevonden:

Den 2. dezer is te Parijs, tuschen ons Gouvernement en dat van Pruissen, eene voorloopige overeenkomst gesloten, ingevolge van dewelke de volkome ne vrijheid van Koophandel tuschen de wederzijdsche Staten, op den zelfden voet als voor het uitbarsten van den Oorlog, hersteld is. Het Embargo door Pruissen op de Deensche Schepen en Koophansschappen gelegd, is opgeheven.

Het verbod van den uitvoer van Goud, Zilver en Muntspecien over de Belt naar de Hertogdommen en vreemde plaatsen, zoo als ook de bepaling omtrent de verzending van Banknoten enz. is bij Placaat van Zijne Majesteit ingetrokken.

E N G E L A N D.

LONDEN den 24. Junij. Zijne Exc. de Veldmaarschalk, Hertog van Wellington, gisteren te Douvres, onder het lofschut van het geschut van alle de zich aldaar bevindende Schepen, aan wal gestapt, en door de Inwoonders, even als Blucher en Platoff, op de schouderen naar zijn Logement gedragen, is in den namiddag tuschen 4. en 5. uren, in een zeer eenvoudig Rijtuig met 6 Paarden bespannen, zonder eenig ander Gevolg dan eenen Officier dié bij hem zat, alhier aangekomen, en niet eerder erkend geworden voor dat het Rijtuig zich in de Parliamentsfreet bevond, als wanneer het Volk hetzelfde begon na te loopen en dien Veldmaarschalk met luide kreten welwelkoomde.

Gepasceerden Woensdag morgen ten 9 uren verliet Zijne Majesteit de Keizer van Rusland, vergezeld van de Groothertogin, den Hertog van Oldenburg en den Prins van Wurtemberg, in een open Rijtuig van den Prins Regent, het Hotel van Pulteneij, om zich naar Portsmouth te begeven. Z. M. de Koning van Pruissen vertrok een weinig daar na met alle de Prinsen van Zijne Familie. Na genoegten zelfden tijde begaf zich de Prins Regent, vergezeld van den Hertog van Cambridge en den Generaal Bayley, mede derwaards. Gisteren heeft de Prins Regent met de beide Monarchen, de Revue over omtrent 80 Schepen van Oorlog van allerlei rang, gehouden. De Prins Regent zich aan Boord van de *Imperieuse* begeven hebbende, werd terstond de Standaard van Engeland opgeheesen en door de geheele Vloot gesaluede. De Souvereinen waren zeer voldaan over het schoon gezigt betwels de Reede van Spithead, die met meer dan duizend Vaartuigen en Sloepen bedekt was, opleverde. Van Portsmouth zullen zij langs onze Zuidelijke Kust, door Sussex en Kent, naar Douvres vertrekken om zich aldaar aan Boord der Jachten, *de Royal Charlotte* en *de Royal Sovereign*, te begeven. De Baai ligt reeds vol Oorlogschepen welke onder het bevel van den Hertog van Clarence staan, en zoo den Stoet als de Bagagie der Vorsten; aan Boord zullen nemen, als wanneer dezelve naar de Nederlandsche kust zullen stevenen, alwaar de Monarchen aan land stappen, Holland bezoeken en zich vervolgens naar Berlijn begeven zullen.

De Generaals Platoff en Blucher, zullen zich nog eenige weken in deze Hoofdstad ophouden.

Reeds sedert eenige dagen liepen er onderscheidene geruchten aangaande het afbreken van de onderhandeligen wegens het huwelijk van den Erfprins van Oranje met de Princes Charlotte van Wallis, en heden wordt zulks door een zeer geacht morgenblad, *the Times*, openlijk aangekondigd. Hetzelfde dagblad meldt dat reeds van den beginne af aan de Princes groote afkeer getoond heeft van immer Engeland te verlaten. De Erfprins zich voorestellende om Haar naar Holland te geleiden, had zijn woord gegeven van Haar binnen den tijd van veertien dagen naar Engeland terug te brengen en bij Haar verder nimmer eenig aanzoek te doen om Engeland weder te verlaten. De Princes had eerst in dit voorstel berust, doch naderhand verlangd dat in het huwelijkscontract of in de parlements-acte, welke daar betrekking op hebben zoude, eene clausule zoude gevoegd worden, waar bij bepaald werd dat zij nimmer het koninkrijk zoude kunnen verlaten. Men verzeekt alverder dat na een rijp beraad ook in deze aanvrage, is toegestemd geworden, doch dat Haare Koninklijke Hoogheid alverder heeft geëischt dat er in dezelfde acte eene clausule zoude gevoegd worden, waarbij bepaald werd dat ook de Prins na zijn huwelijk het koninkrijk niet zoude mogen verlaten. De Prins konde zich aan deze voorwaarde niet onderwerpen, noch zich verbinden om zijn vaderland nimmer weder te zien. Door deze hinderpalen voorwaarslijk is de onderhandeling afgebroken geworden.

De Prins van Oranje heeft Londen dadelijk verlaten en is gisteren in Douvres aangekomen, alwaar men meent dat Hij de Vorsten zal inwachten om met dezelve naar het vaste land te vertrekken. De Keizer van Rusland en de Groot-Vorstin *Catharina* hadden veel belang in het sluiten van dit Huwelijk gesteld, 't welk voor beide de Doorluchtige personen zoo wel, als voor beide de natien zoo gewenscht scheen te zijn. Vrijdag hebben Hoogstdezelve nog een onderhoud van anderhalf uur met de Princes *Charlotte* over dit onderwerp gehad en de Groot-Vorstin heeft Haar daarenboven nog een zeer langen Brief deswegens geschreven. Deze zoo hoogst onverwachte gebeurtenis bedroeft het publiek uitermate, daar het Huis van Oranje steeds aan dit land zeer dierbaar is en de Erfprins daarenboven zich reeds zeer dapper voor Engeland in 't Veld gekwetend heeft en in 't algemeen veel achting hier te lande geniet.

Z W I T Z E R L A N D.

BAZEL den 18. Junij. Dezer dagen zijn de beide Bruggen, door de Geallieerden bij Rhijnfeld en Mark, over den Rhijn geslagen, verkrapt. De Gebroeders *Paravicini*, zijn voor eene somme van 10,000 Franks, eigenaars van dezelven geworden.

In den nacht van laatstleden Woensdag op Donderdag, hadden in onze ommestrecken een allergeguchst Onweder, dat groote schade veroorzaakt heeft. Te Magden, een Dorp

aan deze zijde van Rhijnfeld, werden twee Huizen, benevens zeer veel Hout, en te Rhijnfeld, een Zaagmolen, door het Water weggespoeld. Men zag allerlei Houtwerk, en zelfs eene Stal vol Varkens, den Rhijn afdriften. — Den 4. dezer, hadt er te Muhlendorf in Beieren, eene nog veel sterker verwoesting plaats. Eene felle Hagelbui ontroofde aldaar den Landman, alle zijne vooruitzichten op eenen gezegenden Oogst in dit Jaar. In die streken zijn de Boomen ontworteld, de Daken der Huizen vernield, de Varkens en de Schapen dood, ter nedergeworpen, en te Ampling heeft de Storm den Kerkeren doen instorten.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 15. Junij. Eergisteren avond is Z. M. de Keizer, vergezeld van den Groot Hertog van Wurzburg, te Weinzierl aangekomen; heden avond wordt Hoogstdezelve te Schonbrun, te gemoet gezien; zullende Z. M. morgen ochtend ten 10 uren, zijne plegtige intrede in deze Hoofdstad doen.

Onmiddellijk na de teekening van het Vredes- Tractaat met Frankrijk, heeft de Keizer, den volgenden Brief, gedagteekend Parijs den 31. Mei, aan de beide Veldmaarschalken, den Graaf von *Bellegarde* en den Prins von *Schwartzenberg*, gezonden:

„De Vrede is gesloten. De wereld zal aan den moed en de standvastigheid der geallieerde Armeen eenen langen reeks van vreedzame jaren te danken hebben. Ik gevoel levendig, hoe veel gij door uwe wijsheid en door de bekwaamheid waar mede gij de Legeren onder uwe bevelen bestuurd hebt, aan deze weldaad hebt toegebracht, zoo als ook het aandeel het welk mijne dappere Legeren, aan het gelukkig eindigen der rampen welke wij sedert twintig jaren verduurden, hebben gehad; mijne Volken en Europa deelen in deze mijne gevoelens. Benuijt mijn Leger mijnen dank; zeg aan hetzelfde dat zijn welzijn altijd mijne bedoeling zal wezen. Met dien geest welke de Volken die de Voorzienigheid mij heeft toebeetroefd, zoo als ook mijne Armee bezielt, zijn wij onverwinnelijk. U persoonlijk de verzekering mijner erkenning doe ik U aan de Armee de belooningen welke ik aan den dienst dier Militairen, die bijzonder uitgemunt hebben, heb toegelegd, bekend te maken.”

Ten einde het aandenken van het laatst afgelopen merkwaardig tijdvak en de gebeurtenissen aan dewelken de Keizerlijke Armee zulk een groot deel genomen heeft, tot de laatste nakomelingenschap over te brengen, heeft Z. M. de Keizer besloten, een bijzonder Eereteeken in te stellen, het welk zonder onderscheid van rang, door alle de Oostenrijksche Militairen, dié het geluk gehad hebben in den nu geëindigden Oorlog te dienen, op de Borst gedragen moet worden. Dit Militaire Eereteeken zal geslagen worden van het Metaal van het op den Vloot veroverd Geschut, en zal de gedaante hebben van een Kruis door eenen Lauerkranz omslingerd. Hetzelfde zal op de voorzijde ten omschrift hebben de woorden: *Libertate Europa assera 1813* en op de tegenzijde: *Grati principi et patrie, Franciscus imp. aug.* Dit Eereteeken zal aan een geel met zwart omboord Zijden Lint, aan het knoopsgat gedragen worden; en ieder Militair, die hetzelfde verkregen heeft, zal de vrijheid hebben, zijnen naam ter zijde van het Kruis te doen snijden.

In de Hof-Courant van heden word het volgend Art. gevonden:

„Het Tractaat met Frankrijk is een der belangrijkste en beslissendste stappen tot herstel van de Algemeene Rust van Europa; het is het eerste gevolg dier welbepaalde ontwerpen en dier heldhaftige pogingen welke over de twee laatste jaren der nieuwe geschiedenis eenen onsterflijken roem verspreiden zullen. Door dit Tractaat keert Frankrijk in zijne Grenzen terug en vind zich in een juist evenwigt met de overige voornamen Mogendheden van Europa geplaatst; van zijne onrechtvaardig verkregene voordeelen afstand doende, behoudt het dié mate van magt en van sterkte, welke het noodig heeft om eenen weldadigen invloed op het algemeen systeem van Europa uit te oefenen. Dit groote werk is volbragt. Wie kan nu niet met vertrouwen nederzien op hetgene nog verrigt moet worden? Wie kan het toekomstige niet met moed en gerustheid in overweging nemen? De vooruitzichten en de verlangens der wereld zullen vervuld worden. De tegenwoordige behoeften en het herdenken aan vooredene rampen, zijn de waarborgen voor gelukkiger tijden. Er is geen Staat in Europa die geene diepe wonden te genezen heeft. De eerste oorzaken dezer wonden waren eene blinde gehechtheid aan nieuwigheden, eene hardnekkige najaging van eene ingebeelde volmaaktheid, en de verachting van onverwrikbare grondbeginselen welke nimmer ongestraft geschonden wierden. Woedende hartstogten, vermetele ondernemingen, beklagenswaardige misvattingen, een ander gevolg van tegenspoeden, welke door geene wijsheid noch door eenige menschelijke kracht konden worden afgewend, deden dezelve op een verschrikkelijke wijze verergeren. Intuschen heeft de grootheid van het kwaad deszelfs einde veroorzaakt. Dank zij daar voor de Vorsten dié, even zeer verwijderd van eene ijdele begeerte naar roem als van eene Kinderachtige vrees, van eenen blinden haat als van eene lafhartige zwakheid, van de trotschheid als van de wanhoop, in eene gelukkige vereeniging van hunne magt de middelen tot hunne algemeene redding gezocht en gevonden hebben. Dank zij daar voor de Volken dié, door hunne verknogtheid, door hunne trouw aan Vorst en Vaderland, en door edelmoedige opofferingen van allerlei aard, de goede zaak hebben doen zegeprelen; dank zij daar voor de dappere Legeren dié, door eenen edelen najver bewezen hebben wat de vereeniging van wil en pogingen, het besluit om alles te ondernemen wanneer het op aller algemeen belang aankomt, wat de verachting van alle gevaren, wat een levendig gevoel van eer en wat eene onwankelbare standvastigheid vermag.”

HANOVER den 16. Junij. Er zijn twaalf Wagens, benevens een groot aantal Zweedsche Officiers, komende van Brussel, door deze Stad gepasceerd.

Het Engelsch-Hanoversch Legioen, hetwelk bij de Arme onder den Veldmaarschalk, Lord Wellington gestaan

aan deze zijde van Rhijnfeld, werden twee Huizen, benevens zeer veel Hout, en te Rhijnfeld, een Zaagmolen, door het Water weggespoeld. Men zag allerlei Houtwerk, en zelfs eene Stal vol Varkens, den Rhijn afdriften. — Den 4. dezer, hadt er te Muhlendorf in Beieren, eene nog veel sterker verwoesting plaats. Eene felle Hagelbui ontroofde aldaar den Landman, alle zijne vooruitzichten op eenen gezegenden Oogst in dit Jaar. In die streken zijn de Boomen ontworteld, de Daken der Huizen vernield, de Varkens en de Schapen dood, ter nedergeworpen, en te Ampling heeft de Storm den Kerkeren doen instorten.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

aan den Secretaris van Staat voor de binnenlandse zaken tot informatie.
Gravenhage, den 25ten Junij 1814.
(geteekend) W I L L E M.
Ter ordonnantie van Zijne Koninklijke Hoogheid,
De Algemeene Secretaris van Staat,
(geteekend) A. R. F A L C K.

overlaan van den Commissaris tot de Zaken der Koloniën, een